

**МОВНИЙ КЛУБ «ДІАЛОГ» ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ТОЛЕ-
РАНТНОСТІ З МЕТОЮ ІНТЕГРАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ДО
СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ**

Бурхливі соціальні процеси сьогодення є доволі неоднозначними та суперечливими, а тому проблема дослідження толерантності як запоруки психологічного здоров'я та сталого розвитку суспільства широко вивчається фахівцями – представниками різних галузей гуманітарних наук з багатьох країн світу. Тематика, рівні та аспекти вивчення проявів толерантності зумовлюють наявність її різноманітних інтерпретацій, які намагаються розкрити багатовимірність і діалектику змістовного наповнення цього поняття.

Процеси глобалізації та діаметральна їм глокалізація (автаркія) породжують низку проблем, пов'язаних із труднощами, що супроводжують будь-яку взаємодію між особистостями, які належать до різних соціально-культурних просторів. Найбільш актуальними сьогодні стали проблеми, що знайшли своє відображення в проявах інтолерантності до людей, які спілкуються іншою мовою або тих, хто має інші релігійні погляди, світогляд чи цінності. У будь-якому суспільстві сьогодні спостерігається значне соціально-економічне та культурно-релігійне розшарування людей за професійними, економічними, мовними, етнічними ознаками, тобто розподіл на «своїх» і «чужих». Кожна спільнота має свої цінності, свій образ життя, свої переконання. Аналізуючи культурну спадщину нашого народу, що ґрунтується на «філософії серця», зазначимо, що в більшості громадян України поняття «толерантність» корелює з категоріями взаємоповаги та мирного співіснування в одній країні представників різних етнічних і соціальних груп.

Головною запорукою процвітання нашої держави є формування гуманності, толерантності та доброзичливості в молодого покоління та мігрантів з метою їх інтеграції до українського соціально-культурного простору. Для досягнення цієї мети формування толерантності повинно бути інкорпоровано у вигляді змістовних модулів до освітніх програм для школярів, студентів та мігрантів, бо саме освіта має великий вплив на формування особистості. Толерантна чи інтолерантна поведінка характерна не тільки для окремих особистостей, а й для окремих соціальних груп. Тому в системі освіти, яка відіграє роль основного інтегрувального фактору, важливими компонентами є світогляд і модель поведінки самих викладачів. У оточенні толерантного колективу викладачів, якому властива атмосфера доброзичливості, уважного ставлення до колег і студентів, стає можливою гармонійна соціокультурна інтеграція та оптимальна підготовка особистості до безконфліктного й толерантного спілкування.

Протягом останнього десятиріччя ідеї гуманізації освіти все більше фокусуються навколо особистісно-орієнтованого підходу до змісту освіти. Такий підхід забезпечує свободу вибору змісту освіти з метою задоволення освітніх, духовних, культурних і життєвих потреб особистості, яка розвивається, гуманне ставлення до неї, становлення її індивідуальності й можливості самореалізації в культурно-освітньому просторі.

Особистісно-орієнтований зміст освіти спрямований на розвиток цілісної людини: її природних особливостей (здоров'я, здібностей мислити, відчувати,

діяти); його соціальних властивостей (толерантності) та властивостей суб'єкта культури (свободи, гуманності, духовності, творчості). Розвиток природних, соціальних і культурних аспектів формування особистості здійснюється в контексті змісту освіти, що має загальнолюдську, національну й регіональну цінність. Тому метою сучасної освіти є розвиток тих властивостей особистості, які потрібні їй та суспільству для її інкорпорації та/або інтеграції (у випадку іноземців чи представників діаспор) до соціально-культурного середовища для залучення її до суспільно корисної діяльності. Така мета освіти визначає ставлення до знань, умінь і навичок як до засобів досягнення повноцінного, гармонійного розвитку емоційної, розумової, ціннісної, вольової та фізичної сторін людини. Отримання якісної освіти та знань, вмінь, формування толерантності й розвиток комунікативних навичок необхідні кожній людині для досягнення успіху в житті та збереження власної ідентичності й культури свого народу.

У рамках низки заходів, спрямованих на забезпечення якості освітньої діяльності в НТУ «ХПІ», за підтримки ректорату 24 листопада 2017 року було засновано мовний клуб «Діалог». Ідея створення мовного клубу належить Гарник Людмилі, доценту кафедри комерційної, торгівельної та підприємницької діяльності Навчально-наукового інституту економіки, менеджменту й міжнародного бізнесу, та Снігуровій Ірині, старшому викладачу кафедри української, російської мов і прикладної лінгвістики факультету міжнародної освіти. Мета клубу - проведення зустрічей викладачів, студентів та аспірантів нашого університету у форматі мовного клубу для: формування та поглиблення мовних компетенцій (спілкування англійською та українською мовами); сприяння адаптації та інтеграції студентів і аспірантів до соціально-культурного середовища НТУ «ХПІ», а також формування в них навичок міжкультурного толерантного спілкування; проведення профорієнтаційної роботи зі студентами факультету міжнародної освіти. Під час зустрічей у рамках мовного клубу «Діалог» проходить обговорення цікавих для молоді тем, пов'язаних з історією та культурно-науковою спадщиною нашого університету, а також філософсько-психологічними й культурно-соціальними аспектами толерантного спілкування, а також планування майбутньої кар'єри. Зустрічі мовного клубу «Діалог» проходять у форматі круглих столів, тренінгів та лекцій для студентів, аспірантів та іноземців, які навчаються в НТУ «ХПІ», на волонтерських засадах за участю викладачів, провідних науковців, студентів та аспірантів за підтримки їх викладачів.

Література

1. Culter A. Leadership psychology: How the best leaders inspire their people / A. Culter. – London: Cogan Page, 2014. – 283 p.